

samarbejdet, som vi har set med regeringens nej til en forsvarlig vandmiljøplan III, et glimrende udtryk for det. Problemet er, at miljøpolitisk stilstand ikke bare forsinker fremskridt. Mens vi forholder os mere eller mindre passive, sker der også en løbende forarmelse af dansk natur.

Kvælstofudledninger til vandmiljøet er hovedårsagen til vandmiljøets dårlige tilstand, det omfattende iltsvind og nitratforureningen af vores grundvand. Regeringen endte i planen med en reduktion på 13 pct. på 10 år, hvor vores, forligspartiernes, de øvrige forligspartiernes, om man vil, seneste udspil under forhandlingerne var 20 pct. på 5 år. 13 pct. er for lidt, hvilket også adskillige eksperter har udtalt bagefter. Og 13 pct. er også alt for lidt, hvis Danmark skal have nogen som helst chance for at leve op til vandrammedirektivets målsætninger.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at målene for tilstanden i vandmiljøet i år og søer og fjorde og drikkevand tager udgangspunkt i det for naturen nødvendige og ikke i bekvemme politiske målsætninger. Det er vores pejlemærke ikke alene af hensyn til naturen og vandet, men også af hensyn til vores efterkommere.

Det konkrete lovforslag kan umiddelbart se meget tilforladeligt ud, men på mange områder er det jo også et udtryk for en utilstrækkelig indsats i regeringens vandmiljøplan og i det her tilfælde på kvælstofområdet. Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte forslaget i dets foreliggende form, og jeg skulle også hilse fra SF's ordfører og sige, at det er det samme, der gør sig gældende for SF.

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg har ikke mange spørgsmål eller kommentarer til hr. Torben Hansen, men er det ikke korrekt, at vi kan konstatere, at der bliver flere og flere blå flag langs vore badestrande i disse år, at vandmiljøplan II har virket, og at den vil virke fortsat fremad, samt at det, vi laver nu, også vil medføre, at der kommer endnu flere blå flag langs med vore strande?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er fuldstændig korrekt, at vandmiljøplan II, hvilket man jo også kan sige om I'eren, rent faktisk har virket langt hen ad vejen, og det er også korrekt, at der bliver stadig flere strande, der kan bades ved.

Men der er altså også et vandmiljø lidt længere ude end lige der, hvor man må gå til, nemlig til navlen, og det er lidt ærgerligt, at jeg ikke har taget DMU's overvågningsrapport med fra 2002-2003, som ligger nede på min plads. Der kan man se, hvilket enormt omfattende iltsvind der har været i de indre danske farvande, hvor iltindholdet har været væk, det vil sige under 2 mg/l, og i endnu større områder, hvor det har ligget på mellem 2 og 4 mg/l. Det viser bare, at vi stadig væk har en lang vej at gå, og vi havde også håbet på, at den vej havde været lidt mere ambitiøs fra regeringens side.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu nævnede hr. Torben Hansen de indre farvande. Der kunne man godt spørge, hvor stor en del der i grunden kommer fra den danske del til de indre farvande, hr. Torben Hansen snakker om. Er det 20 eller 30 eller 50 eller 100 pct.? Er der ikke også andre ting, der har indflydelse på det? Og vil det i grunden sige, at hvis vi fik næsten 0 i de danske farvande, så ville det også være 0 i disse farvandsudledninger?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det ligger fuldstændig klart besvaret i det grundlag, der ligger for vandmiljøplan III, som blev præsenteret den 11. december 2003. Der ligger det soleklart, at i alt, hvad der hedder søer, fjorde og indre danske farvande, er hovedårsagerne de danske udvaskninger af kvælstof, og sådan er det.

Når det gælder de store bæltter, hvor man har de store stræk, er det ikke så meget danske udvaskninger, som det er udvaskninger fra bl.a. Østersøen; men i de indre danske farvande, fjorde og søer er det dansk kvælstof, om man kan bruge det udtryk.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg ville starte med at sige, at Dansk Folkeparti selvfølgelig kan støtte L 239, som netop går ud på at udmønte de ting, vi var med til at lave i vandmiljøplan III.

Vi må jo sige om den plan, vi var med til at lave i den grønne firkant, ville jeg kalde det, at det var en rigtig god plan. Vi skal også tænke på, at der var stillet mange spørgsmål, som også